

VYSKUPAS KĘSTUTIS KĖVALAS TELŠIŲ VYSKUPAS ORDINARAS

Brangūs broliai ir seserys, mieli Žemaičiai,

sveikinu Jus sulaukus Šv. Kalėdų Iškilmės! Ji kiekvienais metais mums primena nuostabią Dievo iniciatyvą. Dangaus ir Žemės Kūrėjas, kurio negali sutalpinti Visata, tapo mažu ir trapiu kūdikiu žmogaus rankose. Jis priėmė visišką bejėgiškumą. Jis tapo dovana žmogui, kuris, išsiilgęs savo Kūrėjo, ilgus amžius žvalgėsi į bekraštį žvaigždėtą dangų ir lūkuriavo laukdamas Jo apsilankymo meto.

Iki Kristaus Gimimo žmoniją persekiojo klausimas, kodėl Dievas tarsi slapstosi ir tiesiogiai neprakalbina žmonijos. Nors žmonės turėjo pranašus, kunigus ir mokytojus, bet tai buvo tik mažas atspindys to, ko ilgisi žmogaus širdis, būtent tiesioginio susitikimo su Dievu. Tiesa, net ir gimus Betliejaus kūdikiui, nebuvo lengva įžiūrėti jame Visatos Viešpaties apsilankymo. Kaip Luko evangelijoje pasakyta: „Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama“ (Lk. 2, 33). Jie atidžiai klausėsi teisus bei dievobaimingo vyro Simeono žodžių: „Mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, kurį tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti ir tavosios Izraelio tautos garbę“ (Lk. 2, 30-32). Vėliau žmonės stebėjosi jo žodžiais sakdami: „Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs“ (Jn 7, 46). Ir galiausiai visus pagavo nuostaba, kai Jis, prisikėlęs iš numirusių, pasirodė mokiniams ir tarė: „Ramybė Jums!“ (Lk. 24, 36). O tada pridūrė: „Ko taip išsigandote, kodėl jūsų širdyse gimsta dvejonės?“ (Lk. 24, 38).

Kalėdos yra ir Dievo iniciatyva, ir žmogaus tikėjimo bei pasitikėjimo Juo įvykis. Šio pasitikėjimo pavyzdys yra Mergelė Marija. Nuolankiu atsidavimu ji tapo Dievo meilės bendradarbe, nes pasikloviė slėpiningu Dangaus Sutvėrėjo veikimu. Juozapas – jos sužadėtinis - taip pat parodė, ką reiškia pasitikėjimas Dievu. Jo gyvenimas buvo išbandytas neįveikiamu protui slėpiniu - gimimu iš Šventosios Dvasios. Marijos sužadėtiniui buvo paaiškinta, kaip tai įvyks ir ką sako Raštai, tačiau priimti šį žodį, pasitikėti ir apsispręsti už Dievo paslaptį turėjo jis pats. Juozapas tapo panašus į Abraomą, kuris lyg apgraibomis išėjo į nežinomą žemę. Šventoji šeima mums yra tikėjimo vartai, per kuriuos esame drąsinami žengti ir taip ugdyti pasitikėjimą Dievu.

Brangieji, Dievas nėra tolimas ar nepasiekiamas. Šis slėpinys Jėzaus mokiniams atsivėrė matant, kaip Jis dėjo rankas ant ligonių ir tie pasveiko, kaip Jis guodė vargdienius Dangaus karalystės viltimi, kaip Jis laužė duoną ir kalbėjo laiminimo maldą sakdamas: „Tai yra mano kūnas, imkite ir valgykite.“ Taip, iš tiesų – „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarpe mūsų“ (Jn. 1,14). Iš tiesų Jėzus yra „Dievas su mumis“ (Mt. 1, 23).

Priimkime Jį savo širdyje, savo šeimose, mūsų Tėvynėje! Kvieskime Jį į savo kasdienybę ir šventes! Klausykimės Jo švelnaus kalbinimo dažnai dalyvaudami Šventose Mišiose, atlikdami išpažintį ar budėdami adoracijos maldoje priešais Švenčiausiąjį Sakramentą. Jei mes priimame šią tylią nuostabią realybę, supančią mus lyg nepasiekiamas tolis, jei mes priimame šį Dievo buvimą šalia mūsų ir švelnią neužsitarnautą meilę, tada mes išgyvename tikrąją Kalėdų patirtį, jos džiaugsmą, prasmę ir ramybę. Tai lyg ir labai paprasta, bet džiaugsmą, prasmę ir ramybę skirta patirti tik priimantiems tikrąją šviesą, „kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį“ (Jn. 1, 9).

Džiugių Šv. Kalėdų!

+Kęstutis Kėvalas
Telšių vyskupas